

Publicerad 2006-11-13 17:43 av temugg

jag saknar dig, bästaste Stinafina

Eftermiddagslängtan till en bästa vän

större än tekoppar
som är fyllda till bredden
med ditt favorit chai.

du råkade nog hitta mig
bland glasskärvor
glassplitter
och satte ihop det lite
hippt som häppt
och du trodde att jag var vacker
(men duvet, det var spegelskivor)

du drog upp mig
och när jag väntade på att du skulle
putta ner mig
så att jag skulle få åka fritt fall utan skyddshjälm igen
(som alla andra gjort
dom bara drar upp och puttar ner)
kramade du mig
och sa

vi ska leva tillsammans, du och jag
var vi än befinner oss
venezuela och libanon
(vi ska se det tillsammans)

och våra barn ska bo grannar
och vi ska låna socker
och mjöl av varandra
var dag.

och vi ska leva, älskling
vi ska leva

(du kramade mig igen och jag svarade)

vi ska andas ikapp och bara vara
två meter ifrån varandra högst

(56 mil är tillräckligt långt för att äta upp mig 2654 gånger om)
och vi ska andas glädje och
våra armar ska alltid vara uträckta

jag vill bara sträcka ut min arm
genom datorskärmen
och snudda vid din kind

jag vill leva, jag vill skratta, jag vill gråta
och det bästa är att jag vill göra det med dig

eller nej, förlåt
det allra bästa är att du vill det samma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren temugg med Poeter.se id #11480 innehar upphovsrätten